

München sau Milano, Calcutta, Buenos Aires sau Lisabona echivalează cu citirea unei agende politice. Să enumerăm marile subiecte? Sînt aceleași cu titlurile pe șapte coloane ale gazetelor. De la violență la lupta contra drogurilor, de la singurătatea omului în marile orașe la poluare, de la coșmarul atomic la cumplitele discrepante sociale, de la rasism la crizele familiei, aceste subiecte-problemă, înfățișate în nenumărate spectacole și pe scene fără număr, așteaptă, nerăbdătoare, să fie receptate și acceptate.

Depozitarii

Profilul teatral „Grigore Vasiliu-Birlic”, desenat de Sandu Naumescu, regizat cu densitate și ritm de Dan Puican și prezentat (era să zic interpretat) de marele complice întru umor care i-a fost, lui Birlic, Radu Beligan,

ne-a atras atenția asupra unei spețe teatrale, pe cît de prețioase, pe atît de neștiute sau răuștiute: am în vedere oamenii (puțini și nespus de rari) pe care i-aș numi *depozitarii de viață teatrală*. Între aceștia, Sandu Naumescu este unul dintre cei mai devotați, statornici, pătimași și pricepuți. Insoțitor fidel, de vreo patru decenii, a tot ce înseamnă talent sau eveniment teatral, reporterul din vocație Sandu Naumescu a strîns tăcut, în memorie și sertare, o cantitate nesfîrșită de întâmplări și cuvinte, incidente și accidente, păstrindu-le maniac, ferite de praf și distrugere, pentru a le înfățișa, cu voluptate de colecționar, amatorilor. Cîteva din piesele aflate în sertarele lui Naumescu s-au revărsat, spre plăcerea noastră, în volumul „În lumina rampei” (de ce nu „În penumbra culiselor”?). Altele apar, din cînd în cînd (cam rar, totuși), datorită teatrului radiofonic. Spre profilul „Profilurilor”.

NOTE

Acorduri la „Cîntarea României”

Teatrul Național din București și comitetul sindical al Uzinelor „23 August” au realizat, într-o colaborare strînsă, vrednică de toate elogiile, un amplu spectacol, de înaltă ținută estetică și politică, la care și-au dat concursul artiști ai teatrului, alături de artiști amatori din întreprinderea „23 August”, spectacol conceput și încheat în cadrul Festivalului național „Cîntarea României”.

Prin poezie, muzică, teatru și dans, au fost evocate momente semnificative ale tradiției, istoriei și prezentului nostru, munca și lupta celor ce-au construit și construiesc o viață mai demnă, mai fericită. Au impresionat mai ales corul Uzinelor „23 August” (condus de dirijorul Armand Ghedoian), formația de dans tematic (instruită de Toabă Vasile), apoi, „Ca la Breaza” și „Călușul oltenesc”, interpretate de echipa de dansuri populare a uzinei. De asemenea, demne de re-

ținut au fost: momentul încoronării lui Bogdan din actul al III-lea al piesei Apus de soare de B. Șt. Delavrancea (în rolul lui Ștefan cel Mare, Nicolae Grigore Bălănescu) și montajul literar-muzical intitulat „Epopoea națională”, pe textul lui Haralambie Țugui, și în interpretarea actorilor Naționalului — Elena Sereda, Cațița Ispas, Florina Cercel, Olga Delia Mateescu, Emil Liptac, Traian Stănescu, Răducu Ițcuș și Dorel Iacobescu. Regia spectacolului au semnat-o Victor Moldovan și George Ulmeni.

Teatrul de poezie

În cadrul marelui Festival național „Cîntarea României”, s-a impus atenției recitalul cunoscutului cîntăreț Tudor Gheorghe, dat în sala Teatrului „Ion Creangă”, sub egida a trei instituții: Uniunea Scriitorilor, Comitetul de cultură și educație socialistă al Municipiului București și Biblioteca municipală „Mihail Sadoveanu”.

Recitalul, conceput mozaicat, din valori ale poeziei populare și culte, a demonstrat elevația estetică la care poate ajunge o operă poetică atunci cînd sufletul creatorului este cu adevărat și din plin pătruns și mișcat de sentimentul istoric. Tudor Gheorghe a făcut această demonstrație cu expresivitatea vocii și ghitarei sale, unică, astăzi, la noi.

Cu inteligența interpretativă datorată dublei sale vocații și îndemnării de actor și cîntăreț și vădînd o egală sensibilitate în rostirea cuvîntului și în redarea liniilor melodice, astfel încît zicerea și melodia își devin, una alteia, simbură și corolar, Tudor Gheorghe a accentuat din nou, cu bogatul lui florilegiu de poezie clasică și contemporană, de vechi cîntec bătrînesc și doină, caracterul specific și statornic de sensibilitate și de ritm care stă la baza felurilor creației, culte sau populare, de autentică valoare, indiferent de varietatea lor tematică.

G. R. M.